

Αρχαία Ελληνικά - ανθρώπινος εγκέφαλος

Σύμφωνα με την θεωρία, του Καθηγητού της Φιλολογίας Eric Havelock η οποία στηρίζεται στον Πλάτωνα, το αρχαίο ελληνικό αλφάβητο προκάλεσε πακτωλό αφηρημένων εννοιών στον αρχαίο ελληνικό κόσμο, λόγω ενεργοποίησης του εγκεφάλου των χρηστών του. Στον συνεδριακό τόμο των τετρακοσίων σελίδων «Alphabet and the Brain, έκδοση Springer του 1988» παρουσιάζονται τα συμπεράσματα πλήθους κορυφαίων επιστημόνων φιλολόγων, γλωσσολόγων και άλλων ειδικοτήτων, πλην Ελλήνων αντιστοίχων ειδικοτήτων. Επιμελητές της έκδοσης ήταν ο Καθηγητής της Ιατρικής Charles Lumsden του Πανεπιστημίου του Τορόντο και ο Διευθυντής του Κέντρου Θεωρίας της Επικοινωνίας “Marchal McLuhan” Derrick De Kerckhove. Τα επιστημονικά αποτελέσματα τα οποία υποστηρίζουν την θεωρία του Havelock είναι τα εξής:

1. Η περιοχή Broca, που βρίσκεται στην αριστερή πλευρά του εγκεφάλου, ενεργοποιήθηκε λίγο περισσότερο, λόγω του ελληνικού αλφαβήτου διότι χρησιμοποιήθηκαν επιτυχώς φωνήεντα σε γραφή για πρώτη φορά.

2. Ο ανθρώπινος εγκέφαλος επαναπρογραμματίστηκε ριζικώς.

3. Η πιο πάνω αναφερθείσα συγκλονιστική μεταβολή στην λειτουργία του εγκεφάλου προκάλεσε μία ουσιώδη αλλαγή στην ψυχολογία των χρηστών του αλφαβήτου από την οποία προέκυψε η ανάγκη επικοινωνίας των πολιτών δια της λειτουργίας του θεάτρου.

Οι δημοσιευμένες έρευνες της επιστημονικής ομάδας του Ιωάννη Τσέγκου παρουσιάζονται στο βιβλίο **«Η εκδίκευση των τόνων»**. Σε αυτές, αλλά και σε νεώτερες έρευνες 1999-2010, απέδειξαν ότι οι μετρήσιμοι δείκτες της Λεκτικής Νοημοσύνης και της Αφαιρετικής Σκέψης με αποδεκτές τεχνικές επιταχύνθηκαν σε ομάδα 25 μη-δυσλεξικών παιδιών.

Η διδασκαλία στα παιδιά αυτά καθώς και οι μετρήσεις των δεικτών άρχισαν από την ηλικία των 8 ετών και συνεχίστηκαν μέχρι και τα 12 χρόνια τους. Οι ίδιοι δείκτες επιβραδύνθηκαν στην ισάριθμη ομάδα μη-δυσλεξικών παιδιών, τα οποία δεν διδάχθηκαν εβδομαδιαίως και εξωσχολικώς επί δίωρο την Αρχαία Γλώσσα. Ας σημειωθεί ότι οι δύο ομάδες διδάχθηκαν τα ίδια προγραμματισμένα μαθήματα στο κανονικό ωράριο η δε στατιστική ανάλυση των αποτελεσμάτων έγινε με γενικώς αποδεκτό πρότυπο. Ωστόσο, η Αυστραλή Πανεπιστημιακή ερευνήτρια Kate Chanock έκανε ένα βήμα παράλληλο ως προς τον Ιωάννη Τσέγκο διότι στο έργο της **«Help for a dyslexic learner from an unlikely source: the study of Ancient Greek, Literacy 2006»** περιγράφει πως κατέστησε έναν αγγλομαθή δυσλεξικό σε μη-δυσλεξικό με τα Αρχαία Ελληνικά!

Εν τούτοις, από φέτος, τα μεν παιδιά της Αγγλίας του Δημοτικού (!) στην περιοχή της Οξφόρδης, με επιστημονική πρόταση, επιπροσθέτως των μαθημάτων τους θα μαθαίνουν Αρχαία Ελληνικά, τα δε αντίστοιχης ηλικίας Ελληνόπουλα, μόνον με πολιτική απόφαση, δεν θα διδάσκονται την Αρχαία Γλώσσα που θα έπρεπε, αλλά Αγγλικά!!

Σταύρος Π. Παπαμαρινόπουλος, Καθηγητής Πανεπιστημίου Πατρών, Μέλος του Εθνικού Συμβουλίου Έρευνας και Τεχνολογίας 2004-2010. ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ 16 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2010.

Σημ. Λεοντίου Μοναχού: Τον εγκέφαλο βοηθάει και η προσευχή. Αποδεικνύεται από πειράματα. Στο βιβλίο του **«Πώς ο Θεός αλλάζει τον εγκέφαλό σας»**, ο δρ Άντριου Νιούμπεργκ υποστηρίζει ότι το κλειδί βρίσκεται **«στην ηρεμιστική επίδραση που έχει η έντονη προσευχή στον εγκέφαλό μας»**. Αυτό είναι κάτι το φυσικό. Σκεφτείτε όμως τι κερδίζετε όταν δεν ξεχνάτε την προσευχή να την κάνετε για πνευματικούς λόγους, οπότε αυτή δρα στο κατ' εξοχήν πεδίο της, την ίδια την ψυχή, ενώ συγχρόνως έχει βοηθήσει και το σώμα! Θυμηθείτε και τα σχετικά με τη δύναμη του Σταυρού και του Αγιασμού, πολύ απαραίτητα στην εποχή μας.

Συναφές άρθρο για τη θεραπευτική δράση της προσευχής:

Καθηγητής του Χάρβαρντ, μιλάει για τη θεραπευτική δράση της προσευχής!

Συντάκτης: Όλγα Τάντου, Δημοσίευση: 02/04/2011

Ο Δρ. Herbert Benson*, έχει αφιερώσει τα τελευταία 35 χρόνια της ζωής του στο να βρει τις επιστημονικές αποδείξεις που θα δίνουν απάντηση στο ερώτημα **«έχει η προσευχή θεραπευτική δράση»;**

Σκοπός του είναι η εργασία του να αποτελέσει τη «γέφυρα» μεταξύ της Ιατρικής και της Θρησκείας, που θα οδηγήσει στην ίαση ασθενειών. Στην συνέντευξη που παραχώρησε στο pyles.tv και την Όλγα Τάντου, μιλά για τα πειράματα που έχει κάνει, τα συμπεράσματα στα οποία έχει καταλήξει, αλλά και πώς αντιμετωπίζουν οι συνάδελφοί του την έρευνά του.

«Ναι, υπάρχει σχέση μεταξύ προσευχής και θεραπείας»!

Herbert Benson: «Μελετήσαμε ανθρώπους που προσεύχονταν επαναλαμβανόμενα, με την προϋπόθεση ότι κατά τη διάρκεια της προσευχής ήταν πολύ συγκεντρωμένοι. Βρήκαμε πως όταν οι άνθρωποι κάνουν αυτά τα δύο βήματα, υπάρχει ελαττωμένος μεταβολισμός, μειωμένοι παλμοί καρδιάς, μειωμένη πίεση του αίματος, μειωμένος ρυθμός αναπνοής, και μείωση της δραστηριότητας του εγκεφάλου (κάτι που προέκυψε από μαγνητικές απεικονίσεις). Έτσι, αρχικά **αποδείξαμε επιστημονικά ότι η προσευχή επηρεάζει τις λειτουργίες του σώματος και καταπολεμά το στρες**».

Όλγα Τάντου: Στα πειράματα που πραγματοποιήσατε λάβατε υπόψη σας το ενδεχόμενο ίασης όταν κάποιος ασθενής προσεύχεται για τον εαυτό του, ή και το ενδεχόμενο κάποιιοι άλλοι να προσεύχονται για την υγεία του;

Herbert Benson: Δεν μπορούμε να σχολιάσουμε τι συμβαίνει όταν άλλοι άνθρωποι προσεύχονται για τον ασθενή, δεν ήταν μέρος των πειραμάτων μας. Ξέρουμε όμως ότι η προσευχή από τον ίδιο σίγουρα βοηθά την υγεία του.

Ο.Τ.: Μετά από τόσα πειράματα που διεξάγετε εδώ και 35 χρόνια στο **Ινστιτούτο Μυαλού - Σώματος**, θεωρείτε ότι υπάρχει σχέση μεταξύ της προσευχής και της ίασης ασθενειών;

Herbert Benson: Βρήκαμε πως υπάρχει σχέση με ό,τι κάνει ένα άτομο κατ' επανάληψη, αμελώντας άλλες σκέψεις. Οι περισσότεροι άνθρωποι προβαίνουν σε αυτό μέσω της προσευχής. Επομένως, ναι, πιστεύουμε πως **όταν ένα άτομο επαναλαμβάνει μία προσευχή, ξανά και ξανά, υπάρχει μία ίαση, ιδιαίτερα αν η ασθένεια έχει προκληθεί από το στρες**.

Ο.Τ.: Εκτιμάτε πως οι γιατροί θα αποδεχτούν τη σχέση προσευχής - ίασης, ή θα την απορρίψουν;

Herbert Benson: Επειδή αυτά που σας περιέγραφα έχουν επιστημονική βάση, πολλοί γιατροί το αποδέχονται και χρησιμοποιούν την προσευχή σε συνδυασμό με την ιατρική και τη χειρουργική.

Διαβάστε επίσης **«Καταπολεμήστε το στρες με την προσευχή»**, συμβουλεύει ο δρ. Benson!

*Ο Δρ. Herbert Benson είναι Καθηγητής Ιατρικής στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου του Χάρβαρντ, εργάζεται επίσης ως Καθηγητής στο Ινστιτούτο Μυαλού / Σώματος του ίδιου Πανεπιστημίου, και ακόμη, είναι Ιδρυτής και Πρόεδρος του Ινστιτούτου Benson - Henry. Μέχρι σήμερα έχει προχωρήσει σε 180 δημοσιεύσεις αναφορικά με το συγκεκριμένο θέμα, και έχει εκδώσει 11 βιβλία.

<http://www.pyles.tv/News/thriskies-profities/l-therapeftiki-drasi-tis-prosefhis.aspx>